

9 юлий/27 юний, сжбота. Преди пладне имаше conseil [съветъ] въ стаята на Хитрово за affaires étrangères [министерството на външните работи], присъствуваха князътъ, Хитрово, Стоиловъ и азъ. Идеята на княза за вътрешното министерство, Желѣзковичъ géant [управляещъ] и Ремлингенъ „товарищъ“. За външното министерство азъ казахъ, че има само трима българи: Балабановъ, Вълковичъ и Стоиловъ. Вънъ отъ това важенъ е цариградскиятъ постъ. Балабановъ Kirchenkampfperiode, viel farbenwechsel, weinerlich, peut créer des difficultés [е отъ епохата на черковната борба, много си мѣни цвѣта, плачливъ, може да създаде мъжнотии]. Стоиловъ не иска. Князътъ каза, че Ст, е безпартиенъ, vous representez la partie du prince [Вие представлявате княжеската партия], може да бжде и въ княжеската канцелария и въ министерството. Най-после Хитрово телеграфира съ шифъръ на Арсениева въ Пловдивъ да покани Вълковича за affaires étrangères. — Стариатъ Калянджи дойде у мене съ книга отъ 1863 г. (за деца) конфискувана отъ цензора Цанковъ. — На обѣдъ бѣше Петъръ Станчевъ. Много весело. „Les 40 députés turcs derrière moi“ [40 турски депутата стоятъ задъ мене]. Следъ ядене стреляхме въ цель, която бѣше долу въ пѣсѣка. Les caleçons de Stoiloff [Стоиловитѣ гаси], туриха въ тѣхъ камъкъ, подхвърляха ги въ въздуха (Schwimmhosen [бански гаси]) и Хитрово ги улучи; чудесна забава, азъ съветвахъ да ги изпратятъ на Labouchère въ Лондонъ, да държи речъ за тѣхъ. Князътъ подиръ обѣдъ бѣше у Стоилова — тронната речъ. Смѣшната сцена съ гърка Спанонди. Кореспондентътъ на Kölner Zeitung пакъ бѣше у насъ. Дойдоха Колони и Д-ръ Христовъ, говориха за варненското общинско управление, за дейността (!) на софийския медицински съветъ (единъ боленъ, отъ fièvre contagieuse, излѣзълъ отъ одеския параходъ, безъ прегледъ, дошълъ тукъ въ болницата, Христовъ рапортиралъ, ала отъ медицинския съветъ вече два месеца нѣмало отговоръ), нуждата отъ българско висше училище въ Варна; пристигна гръцка депутация въ манастира, тепърва искатъ да пишатъ на патриарха досежно продажбата, не бѣше представена на княза. Когато вечеряхме единъ бръмбаръ рогачъ, набоденъ отъ Корвинъ, избѣгалъ му отъ стаята и кацна при ядене тъкмо на главата на Ползикова. Страшна мараня. Estignard е въ Варна, отъ време на време дохажда тукъ. Има телеграма отъ Цертелева отъ Одеса, felicitations [поздравлява], никогашъ не се съмнявалъ за резултатитѣ, изглежда, че пакъ е здравъ; сжщото телеграфира и Шчербински чакъ отъ Кулджа. Преди вечеря единъ български подофицеръ отъ кавалерията (отъ Габрово), който се отличи като чудесенъ гимнастикъ при следобѣднитѣ упражнениа, биде отличенъ собственоръчно отъ княза съ пръстенъ; отъ радостъ цѣлъ бѣше като замаянъ. На вечеря бѣше капитанъ Вознесенски.